

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 41Csp/95/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117212364
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kudlovská
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2019:7117212364.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I sudkyňou JUDr. Zuzanou Kudlovskou v spore žalobkyne: B. Š., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v O., Ž.Y. XX, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave 26, Pribinova 25, IČO: 35 792 75, zast. Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516, o zdržanie sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy takto

rozhodol:

I. Žalovanému ukladá povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX z XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy.

II. Žalobkyni priznáva voči žalovanému nárok na náhradu trov konania, trov konania o neodkladnom opatrení a trov odvolacieho konania o neodkladnom opatrení v rozsahu 100%, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom po právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Technickej univerzite Košice, so sídlom v Košiciach, Letná 9 nepriznáva nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení a trov odvolacieho konania o neodkladnom opatrení voči žalobkyni.

odôvodnenie:

1. Dňa 27.4.2017 bol tunajšiemu súdu doručený návrh na začatie konania, ktorým sa žalobkyňa domáhala, aby súd uložil žalovanému povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy. Tiež sa domáhala náhrady trov konania. Zároveň sa žalobkyňa domáhala, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, ktorým by uložil žalovanému povinnosť zdržať sa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy, do právoplatného skončenia konania vo veci samej, a Technickej univerzite v Košiciach (v návrhu na neodkladné opatrenie označená ako žalovaný v 2. rade) by uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným.

2. Uznesením zo dňa XX.X.XXXX, sp. zn. XXCsp/XX/XXXX súd návrhu na neodkladné opatrenie vyhovel a rozhodol tak, že: I. Žalovaný 1. je povinný zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka Č.. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 1., na výkon zrážok zo mzdy, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej. II. Žalovaný 2. je povinný zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy žalobkyne podľa Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným 1. III. Žalobkyni ukladá, aby do 30 dní od doručenia tohto uznesenia podala žalobu vo veci samej na Okresnom súde Košice I v právnej veci žalobcu B. Š., nar. X.X.XXXX, trvale bytom v O.G., Ž. XX, proti žalovanému PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave 26, Pribinova 25, IČO: 35 792 752 o určenie

neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX. I. a II. výrok uznesenia nadobudol vykonateľnosť dňa 30.5.2017 a právoplatnosť dňa 20.6.2017. Voči III. výroku predmetného uznesenia podala žalobkyňa odvolanie, ktorému Krajský súd v Košiciach, uznesením sp. zn. XCo/XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX vyhovel a prvoinštančné uznesenie v napadnutom III. výroku zrušil. Rozhodnutie odvolacieho súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 18.1.2018.

3. Žalobu žalobkyňa odôvodnila nasledovnými skutočnosťami: Dňa 27.5.2011 uzavrela so žalovaným Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX. Na základe zmluvy jej žalovaný poskytol úver vo výške 1 170,- eur. Žalobkyňa sa zmluva nezachovala, preto navrhla aby súd v rámci dokazovania vyzval žalovaného na jej predloženie. Súčasne so Zmluvou o revolvingovom úvere podpísala samostatnú Dohodu o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len Dohoda), ako prostriedku zabezpečenia a splnenia záväzkov z úverovej zmluvy. Žalovaný listom zo dňa 26.8.2011, 4.3.2013, 27.9.2013 a 20.11.2013 požiadal jej zamestnávateľa - Technickú univerzitu v Košiciach rade o vykonávanie zrážok zo mzdy, až do zaplatenia celkového dlhu - sumy 2 570,88 eur. Technická univerzita v Košiciach zrážky vykonáva, o čom žalobkyňa priložila potvrdenie. Ku dňu podania tejto žaloby resp. návrhu bolo Technickou univerzitou v Košiciach zrazených: 821,85 eur, 188,07 eur a žalobkyňa ďalej uhradila 62,69 eur, 10.12.2012 sumu 62,95 eur, 10.1.2013 sumu 62,95 eur, 10.4.2013 sumu 62,95 eur a 12.7.2013 sumu 36,50 eur. Dokopy žalobkyňa uhradila žalovanému sumu 1.297,96 eur. Na základe listu právnej zástupkyne žalobkyne z 9.1.2013 Technická univerzita v Košiciach prestala zrážky poukazovať žalovanému, ale deponuje ich u seba. Žalovaný na vykonávanie zrážok ako vyplýva z listu z 23.5.2016 trvá. Žalobkyňa navrhla súdu, aby vyzval žalovaného na predloženie platobnej histórie zmluvy, a preukázal tak, čo je predmetom zrážok zo mzdy. Zároveň uviedla, že žalovaný ako veriteľ, ktorý si sám zvolil túto formu podnikania má absolútnu povinnosť poznať právne predpisy, ktoré regulujú spotrebiteľské právne vzťahy, a zo skúseností je možné povedať, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov, keďže neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2. písm. zák. č. 129/2010 Z. z.. Okrem preukázanej bezúročnosti a bezodplatnosti úveru je v zmluve problematické aj neurčité ustanovenie o zmluvnej pokute 0,04 % denne, a to najmä s poukazom na okamžitú splatnosť úveru podľa bodu 13.1. písmeno a) zmluvy, pretože takéto dojednanie sa v zmluve vôbec nenachádza. Navyše ide o neplatné ustanovenie pre nečitateľnosť, nakoľko iba 1/3 druhej strany zmluvy vo formáte A4 pozostáva zo 43 riadkov. Z uvedeného vyplýva, že reálny dlh je iný, ako uviedol žalovaný v Žiadosti o vykonávanie zrážok z 26.8.2011. Dohodu ani ako celok podľa formulárovej štruktúry, a ani ako časť bez následného poskytnutia úveru, nemohla žalobkyňa odmietnuť podpísať, pretože bez toho by jej úver poskytnutý nebol. Samotná dohoda a spôsob jej uzavretia odporujú zákonu, a to konkrétne § 5a ods. 1 písm. a) zák. č. 250/2007 Z. z., a ako následok pripadá do úvahy iba absolútna neplatnosť dohody s poukazom na § 39 Občianskeho zákonníka. V poslednej vete čl. III. Dohody, žalobkyňa neumožňuje pred splatením (domnelej) pohľadávky vypovedať dohodu, odstúpiť od nej, alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť. Dohoda je nepopierateľne výhodná iba pre veriteľa, a týmto ustanovením túto nerovnosť iba viac zviditeľnila. Zmluvu aj dohodu na podpis žalobkyne predložil viazaný finančný agent, ktorého údaje sa ale na dohode nenachádzajú, čo odporuje § 9 ods. 2 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože napriek skutočnosti, že dohoda nie je zmluvou o spotrebiteľskom úvere, je ako povinné zabezpečenie úveru jej neoddeliteľnou súčasťou. Napriek skutočnosti, že neexistuje žiadne súdne rozhodnutie, ktoré by žalobkyne uložilo povinnosť plniť, jej zamestnávateľ je povinný vykonávať zrážky z jej mzdy, a žalobkyňa nemá možnosť ich priamo zastaviť, ani obmedziť. Zamestnávateľ je podľa zákona povinný vykonávať zrážky zo mzdy bez ohľadu na existenciu sporu. Žalovaný ako veriteľ výšku dlhu sám jednostranne diktuje, a to bez akéhokoľvek odsúhlasenia súdom, a chýba tu akákoľvek súdna kontrola spotrebiteľskej zmluvy.

4. Žalovaný písomným podaním zo dňa 29.5.2018 tvrdenia žalobkyne poprel a žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť, súčasne si uplatnil voči žalobkyne nárok na náhradu trov konania. Uviedol, že tvrdenie žalobcu o neprijateľnom charaktere Dohody o zrážkach zo mzdy neobstojí, nakoľko Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky (§ 551 Občianskeho zákonníka), pre ktorého uzatvorenie sa žiadne súdne rozhodnutie o pohľadávke nevyžaduje ani nepredpokladá. Žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy a ani v súčasnosti neuvádza, že k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebná akákoľvek verifikácia či rozhodnutie zo strany súdu. Poukázal na skutočnosť, že neprijateľnou podmienkou je v zmysle platnej právnej úpravy ustanovenie, ktoré sa odchyľuje od zákona v neprospech spotrebiteľa a súčasne v neprospech spotrebiteľa aj vytvára značnú nerovnováhu v postavení strán. Neprijateľnou podmienkou z povahy veci teda nie je taká dohoda, ktorá kopíruje/preberá obsah zákonnej úpravy. Toto vyplýva výslovne aj zo smernice Rady 93/13/EHS, podľa

ktorej sa ustanovenia smernice (upravujúcej neprijateľné podmienky) nepoužijú na podmienky, ktoré odrážajú zákonné ustanovenia členského štátu. Výslovne to vyplýva z článku 1 odstavec 2 smernice Zmluvné podmienky, ktoré odrážajú záväzné zákonné alebo regulačné ustanovenia a ustanovenia alebo zásady medzinárodných dohovorov, ktorých sú členské štáty alebo spoločenstvo zmluvnou stranou, najmä v oblasti dopravy, nepodliehajú ustanoveniam tejto smernice. Fakt, že dohoda o zrážkach zo mzdy nie je neprijateľnou podmienkou vylučuje aj to, že ide o spôsob zabezpečenia upravený právnou úpravou (§ 551 Občianskeho zákonníka, § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch). Dňa 23.12.2015 nadobudol účinnosť zákon č. 438/2015 Z.z., ktorý sa mení a dopĺňa aj zákon o spotrebiteľských úveroch. Podľa jeho znenia (§ 9 ods. 13) bolo určené, že záväzky z úverovej spotrebiteľskej zmluvy je možné zabezpečiť len dohodou o zrážkach zo mzdy, ručením a záložným právom. Ak Národná rada SR ako jediný zákonodarný orgán vo forme zákona určila, že dohoda o zrážkach zo mzdy je stále a naďalej prípustný spôsob zabezpečenia záväzkov zo spotrebiteľskej úverovej zmluvy, potom každý je týmto rozhodnutím zákonodarca vo forme zákona viazaný. Tu poukázal aj na konkrétne súdne rozhodnutie (uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. k. 6Co/142/2016 - 86) „Odvolací súd je zhodne s odporcom toho názoru, že dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy ako zabezpečovacieho inštitútu a inštitútu na postupné uspokojenie pohľadávky v zmysle § 551 a nasl. Obč. zák. nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ust. § 53 Obč. zák. Dojednanie dohody o zrážkach zo mzdy totiž nespôsobuje nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a ani neobmedzuje a nevylučuje práva spotrebiteľa. To platí napriek tomu, že navrhovateľka zrejme nemala možnosť ovplyvniť obsah dohody o zrážkach zo mzdy. Názor navrhovateľky, že dohodou o zrážkach zo mzdy nemožno zabezpečiť budúcu pohľadávku, nemá oporu v právnych predpisoch.“ Tvrdenie žalobcu o tom, že predmetná Dohoda o zrážkach zo mzdy je v rozpore s ustanovením § 5a ods. 1 písmeno a) zákona č. 250/2007 Z.z. je nepravdivé. Uvedené tvrdenie žalobcu neobstojí, nakoľko sporná dohoda o zrážkach zo mzdy číslo XXXXXXXXXXXX bola uzavretá dňa XX.XX.XXXX a preto je potrebné vychádzať zo skutkového a právneho stavu platného v čase uzavretia zmluvy. Uvedené ustanovenie zákona č. 250/2007 Z.z. sa stalo účinným od 01.05.2014 a preto použitie §5a zákona č. 250/2007 Z.z. je v tejto právnej veci neprípustné a vylúčené. Žalovaný zároveň poprel tvrdenie žalobcu o tom, že zmluva neobsahuje uvedenie adresy predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Adresa veriteľa pre uplatnenie reklamácie alebo sťažnosti je upravená v bode 15 ods. 15.1 Zmluvných dojednaní. Zmluvné dojednania nepredstavujú samostatný dokument oddelený od Zmluvy o revolvingovom úvere, ale jej technickú súčasť. Žiadosť/Zmluva a Zmluvné dojednania sa nachádzajú na jednom liste papiera., pričom Žiadosť/Zmluva o revolvingovom úvere tvorí líce listiny a Zmluvné dojednania tvoria rub zmluvy. Z textu zmluvy, konkrétne z bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere vyplýva, že zmluvné dojednania sú nielen neoddeliteľnou súčasťou zmluvy (čo do právnej povahy), ale sú súčasťou zmluvy aj z hľadiska technického vyhotovenia danej zmluvy. Podľa bodu 13. zmluvy o revolvingovom úvere Riadnym vyplnením a následným podpisom tejto Žiadosti/Zmluvy všetkými zúčastnenými stranami uzatvoril Veriteľ s Dlžníkom Zmluvu o revolvingovom úvere, ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú zmluvné dojednania (na zadnej strane tejto žiadosti/zmluvy). K údajnej absencii Výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov žalovaný uviedol nasledovné : Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Tu poukázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017, nález Ústavného súdu Slovenskej republiky III. ÚS 341/07, uznesenie Najvyššieho súdu SR 6MCdo 22/2010. Jazykový doslovný výklad právnej normy podávaný žalobcom odporuje v prvom rade systematickému výkladu. Podstata systematického výkladu spočíva v tom, aký význam má obsah určitého ustanovenia či pri zohľadnení iných zákonných ustanovení (prípadne ustanovení iného zákona). V súvislostiach s výkladom § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. je prvým ustanovením, ktoré treba zohľadniť § 9 ods. 5. Podľa jeho znenia spotrebiteľ má právo požadovať tzv. amortizačnú tabuľku obsahujúcu rozpis splátok, a členenie splátky. Ak by zmluva mala obsahovať rozpisanie splátky, potom nevidíme žiadny zmysel práva spotrebiteľa požadovať amortizačnú tabuľku podľa § 9 ods. 5 zákona. Veď dané údaje by už mal priamo v zmluve. To len potvrdzuje skutočnosť o tom, že záver založený na jazykovom výklade popiera význam § 9 ods. 5. Uplatnenie jazykového výkladu právnej normy popiera aj povinnosť rešpektovať účinky úniijného práva. Podľa rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci Pfeiffer (C-397/01 až C-403/01) body 115 a 116 Požiadavka výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva vyplýva zo systému Zmluvy, ktorá tým umožňuje vnútroštátnemu súdu, aby v rámci svojich

právomocí zabezpečil plnú účinnosť práva Spoločenstva pri rozhodovaní o spore (pozri v tomto zmysle rozsudok z 15. mája 2003, Mau, C-160/01, Zb. s. I-4791, bod 34). Táto zásada výkladu vnútroštátneho práva v súlade s právom Spoločenstva formulovaná v práve Spoločenstva sa síce v prvom rade týka vnútroštátnych ustanovení prijatých na prebratie smernice, neobmedzuje sa však iba na výklad týchto ustanovení, ale vyžaduje, aby vnútroštátny súd vzal do úvahy vnútroštátne právo ako celok, a posúdil, do akej miery ho možno použiť spôsobom, ktorý nevedie k výsledku, ktorý odporuje smernici (pozri v tomto zmysle rozsudok Carbonari a i., už citovaný, body 49 a 50). Žalobca poprel, že v zmluve absentuje termín konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Z ustanovenia článku 9., ods. 9.1 zmluvných dojednaní vyplýva Zmluva o RÚ je uzavretá na dobu neurčitú s tým, že revolving sa uskutoční za podmienok stanovených touto Zmluvou o RÚ. Deň splatnosti poslednej splátky úveru je uvedený v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, čím je splnená požiadavka vyplývajúca z uvedeného zákonného ustanovenia. Na podporu uvádzaného poukázal na odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Prešove, č.k. 13Co/111/2014 - 166. Podporne poukázal aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Zmluva o revolvingovom úvere číslo XXXXXXXXXXXX obsahuje určenie „termínu konečnej splatnosti“ viacerými spôsobmi, a to

- určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacov a počtu mesačných splátok,
- spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti.

Poukázal tiež na to, že záver žalobcu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedené spôsobilé spochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákonom, ktorý sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č. 129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) „V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová „a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru“. Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie „termínu konečnej splatnosti“ je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru.

5. Žalobkyňa podaním doručeným súdu dňa 2.7.2018 zaujala stanovisko k vyjadreniu žalovaného zo dňa 29.5.2018. Trvá na svojich doterajších vyjadreniach a má za to, že dostatočne špecifikovala dôvody neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy. Na podporu svojich tvrdení ešte poukázala na rozsudok Krajského súdu v Bratislave 3CoPr/16/2014 z 31.3.2016 a rozsudok Krajského súdu v Prešove 6Co/53/2016 zo dňa 30.6.2017.

6. Na pojednávanie konané dňa 28.2.2019 bol žalovaný riadne predvolaný, na pojednávanie sa neustanovil a svoju neúčasť na ňom ospravedlnil podaním doručeným súdu dňa 11.2.2019. Rovnako sa na pojednávanie nedostavila žalobkyňa, u ktorej mal súd predvolanie na pojednávanie vykázané dňom 11.2.2019 fikciou doručenia (viď č. I. 175 v spise).

7. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd v súlade s ust. § 180 Civilného sporového poriadku spor rozhodol dňa 28.2.2019 v neprítomnosti sporových strán.

8. Podľa čl. 8 základných princípov Civilného sporového poriadku strany sporu sú povinné označiť skutkové tvrdenia dôležité pre rozhodnutie vo veci a podprieť svoje tvrdenia dôkazmi, a to v súlade s princípom hospodárnosti a podľa pokynov súdu.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi predloženými žalobkyňou a to Dohodou o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou dňa XX.X.XXXX, Žiadosťou žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 26.8.2011, Žiadosťou žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 4.3.2013, Žiadosťou žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 26.9.2013, Žiadosťou žalovaného o vykonávanie zrážok zo mzdy žalobkyne zo dňa 20.11.2013, Potvrdením zamestnávateľa z 22.8.2016, Potvrdenia o vykonaných platbách žalobkyňou, Listom z 3.1.2013, Stanoviskom žalovaného v 1. rade z 23.5.2016 a zistil tento skutkový stav:

10. Žalobkyňa a žalovaný uzavreli dňa XX.X.XXXX Zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (Zmluva súdu nebola predložená, avšak strany túto skutočnosť nerozporovali). Na základe Zmluvy bola žalobkyňi poskytnutá žalovaným suma 1 170,- eur (ani túto skutočnosť strany nerozporovali). Spolu so Zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX bola sporovými stranami toho istého dňa uzavretá aj Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. 8500004623 a to na zabezpečenie pohľadávok veriteľa z vyššie uvedenej úverovej zmluvy, vrátane prípadných všetkých revolvingov poskytnutých dlžníkovi, príslušenstvom úveru (Revolvingu/ov), prípadne uplatnenými zmluvnými pokutami, nákladmi, ktoré spoločnosti preukázateľne vznikli s vymáhaním uvedených pohľadávok voči dlžníkovi a ďalšími prípadnými pohľadávkami spoločnosti voči dlžníkovi, ktoré vyplynú/vzniknú na základe alebo v súvislosti so Zmluvou a jej prípadných dodatkov, s tým, že dlžník nemá oprávnenie túto Dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, od nej odstúpiť alebo iným spôsobom jednostranne ukončiť. Na základe tejto Dohody je zamestnávateľ dlžníka povinný vykonávať v prospech spoločnosti (žalovaného) vykonávať mesačné zrážky zo mzdy dlžníka (žalobkyne) vo výške 62,69 eur mesačne. Predmetnou dohodou tiež žalobkyňa súhlasila, že pokiaľ nebude v ktoromkoľvek mesiaci zrážka zo mzdy vykonaná v dohodnutej výške (a to z akéhokoľvek dôvodu), ale vo výške nižšej, bude za účelom riadneho vyrovnania príslušných pohľadávok výška mesačných zrážok zo mzdy v najbližšom nasledujúcom mesiaci, či mesiacoch zvýšená nad dohodnutú výšku a to na najvyššiu prípustnú výšku. Táto Dohoda nebola súčasťou Zmluvy o úvere a nenachádza sa na tej istej listine.

11. Na základe uzavretej Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX uzatvorenou dňa XX.X.XXXX žalovaný požiadal zamestnávateľa žalobkyne - Technickú univerzitu v Košiciach o vykonávanie zrážok zo mzdy v sume 62,69 eur mesačne s tým, že vykonávané zrážky zo mzdy mali byť zasielané na účet žalovaného až do vyrovnania celého dlhu vo výške 2 570,88 eur (vyplatená čiastka a zmluvná odmena pôžičky úveru v sume 2 570,29 eur, plus ostatné záväzky klienta za omeškanie v sume 0,59 eur). Na základe uvedeného Technická univerzita v Košiciach vykonala zrážky zo mzdy žalobkyne spolu v celkovej sume 1 009,92 eur. Žalobkyňa predložila doklady o úhrade sumy 288,04 eur žalobcovi. Spolu suma uhradená žalobkyňou žalovanému tak predstavuje 1 297,96 eur, ktorá medzi stranami nie je sporná.

Súd vec právne posúdil podľa nasledujúcich ustanovení zákona :

12. Podľa ust. § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

13. Podľa ust. § 551 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len OZ), uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

14. Podľa ust. § 551 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení neskorších právnych predpisov proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

15. Podľa ust. § 52 ods. 1 OZ, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

16. Podľa ust. § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

17. Podľa ust. § 53 ods. 1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

18. Podľa ust. § 54 ods. 1 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

19. Podľa § 34 OZ, právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práva lebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú.

20. Podľa § 37 OZ, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný.

21. Podľa § 39 OZ, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Zákon č. 150/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov zakotvil s účinnosťou od 1.4.2004, inštitút spotrebiteľských zmlúv. Zmyslom ochrany spotrebiteľa je ochrana osôb, ktoré sa zúčastňujú na právnych vzťahoch trhového hospodárstva, avšak nie kvôli dosiahnutiu zisku. Charakteristickou črtou európskeho spotrebiteľského práva je ochrana slabšej zmluvnej strany a stieranie hranice medzi právom súkromným a verejným. Návrh zmluvy býva často pripravený na predtlačeních tlačivách a spotrebiteľ nemá možnosť žiadnym spôsobom zmeniť ich obsah, nemôže vyjednávať a jedinou jeho alternatívou je prijatie, resp. odmietnutie návrhu. Význam spotrebiteľských zmlúv možno vidieť v rovine zvýšenej ochrany slabšieho prvku, záväzkového vzťahu - spotrebiteľa a jeho práva. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ sa ocitá vo faktický nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosť stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu pochádza spravidla od dodávateľa, pričom spotrebiteľ nemá zmluvné dojednania pripravené, pri kontraktácii je využívaný moment prekvapenia a neskúsenosti spotrebiteľa. Spoločným znakom tejto novej kogentnej právnej úpravy je snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou obmedzenia autonómie vôle.

23. Smernica Rady 93/2013 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách ukladá členským štátom zabezpečiť, aby spotrebiteľ nebol viazaný nekalými podmienkami a zväžiť, či spotrebiteľská zmluva obsahujúca nekalé podmienky obstoja ako celok (čl. 6). Cieľ je garantovať vyššiu kvalitu bežných ľudí (pozri napr. rozsudok Mostaza Claro bod 37, Asturcom bod 51).

24. Podľa ust. § 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatnenie tohto článku na zvyšok zmluvy, celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vznesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

25. Podľa ustanovení čl. 3 ods. 3 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

26. Podľa ustanovení čl. 5 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neoplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7.

27. Podľa ustanovení čl. 6 ods. 1 Smernice rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

28. Zmluva o úvere aj Dohoda o zrážkach zo mzdy bola uzatvorená dňa 27.5.2011, teda v čase účinnosti zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

29. Predmetom konania sú nároky vyplývajúce zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné na uvedený spor aplikovať príslušné ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzavretia zmluvy, ako aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka poskytujúce ochranu spotrebiteľovi pri uzavretí spotrebiteľských zmlúv, pričom súd poukazuje na to, že podľa Občianskeho zákonníka súd posudzuje všetky nároky vyplývajúce z uzavretej zmluvy, aj keď sa jedná o zmluvu o úvere, ktorá je upravená ako základný zmluvný typ v Obchodnom zákonníku.

30. Dohoda o zrážkach zo mzdy, ktorá bola spotrebiteľovi predložená - hoci na samostatnej listine, je nepochybne súčasťou zmluvných dojednaní medzi veriteľom a spotrebiteľom a formulárové tlačivo obsahuje takú formuláciu výkladu práv a povinností v súvislosti s týmito dohodami, ktoré nezodpovedajú charakteru zmluvného vzťahu. Poukazovanie na to, že uzavretie tejto Dohody je dobrovoľné a prehlásenie veriteľa, že uzavretie tejto dohody nevyžaduje ako podmienku uzavretia zmluvy ako aj ustanovenie, že dlžník má možnosť odmietnuť uzavretie tejto Dohody tým, že ju nepodpíše, sú len výsledkom značne nerovnovážneho zmluvného postavenia oboch strán, pretože ak má byť takáto dohoda slobodná, vážna, určitá a zrozumiteľná, musí si predovšetkým dlžník byť absolútne vedomý na čo sa touto dohodou zaväzuje a aké na seba preberá povinnosti, čím súd nemieni popierať dlžníkovu povinnosť splácať dlh. Ustanovenie o tom, že dlžník nemá oprávnenie túto dohodu pred splatením pohľadávky vypovedať, a od nej odstúpiť alebo ju iným spôsobom jednostranne ukončiť, zakomponované do textu v čl. V. len potvrdzuje vyššie konštatované, pretože z dikcie zákona v žiadnom prípade nevyplýva, aby takúto dohodu nebolo možné jednostranne vypovedať alebo od nej odstúpiť. Takéto dojednanie je jednoznačne neprijateľnou zmluvnou podmienkou a v kontexte uzavretej dohody je toto porušenie práv spotrebiteľa také závažné, že bez všetkého by znamenalo absolútnu neplatnosť tejto dohody podľa § 39 OZ.

31. Súdu je zrejmé, že sa veriteľ snaží zabezpečiť si splnenie svojho dlhu čo najefektívnejšie, ale z obsahu tejto zmluvy v časti Poučenie o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy ani vôbec nevyplýva, za akých konkrétnych podmienok ju môže predložiť zamestnávateľovi spotrebiteľa, teda kedy môže prikočiť veriteľ k možnosti predložiť túto dohodu zamestnávateľovi, t.j. upozornenie na to, že je účinná až zročnosťou pohľadávky a kedy nastane podľa zmluvy zročnosť pohľadávky. Pritom následkom takéhoto predloženia je skutočnosť, že je dlžník povinný rešpektovať vykonávanie zrážok zo mzdy až do úplného splatenia pohľadávok, prípadne aj iných nárokov, ktoré ani nie sú špecifikované, pričom by takýto postup dopredu vylučoval prípadnú súdnu ex offo ochranu pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami, z ktorých plnenie by bolo predmetom vymáhania dohodou o zrážkach zo mzdy. Takéto konanie je potrebné považovať za nekalú obchodnú prax, ktorá nepožíva právnu ochranu a opätovne vyvoláva absolútnu neplatnosť tejto dohody podľa § 39 OZ.

32. Podľa ustálenej judikatúry systém ochrany spotrebiteľov zavedený Smernicou Rady č. 93/13/EHS o nekalých zmluvných podmienkach ktorú je na daný prípad potrebné aplikovať, vychádza z myšlienky,

že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k pristúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom bez toho, aby mohol ovplyvniť ich obsah. Je potrebné zdôrazniť, že súdna kontrola štandardných zmlúv je postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl, rozhodujúce teda je, že problémová zmluvná podmienka v spotrebiteľskej zmluve je objektívne spôsobená poškodiť spotrebiteľa.

33. Súd poukazuje na závery Komisie na posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a nekalých obchodných praktík predávajúcich pre Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky zo dňa 21.1.2011 pod č. 8636/2010-110.98, 113, 179, ktorým v bode 9 Komisia dospela k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka je zmluvnou podmienkou spôsobujúcou hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a je v rozpore s ust. § 53 Občianskeho zákonníka, keďže spotrebiteľ je už v čase vzniku nútený uzatvoriť Dohodu o zrážkach zo mzdy.

34. Vzhľadom na vyššie uvedené, nakoľko žalobkyňa sa nedomáhala určenia neplatnosti Zmluvy o úvere či jej jednotlivých častí napriek poukazu na bezúročnosť a bezpoplatkovosť predmetného úveru, súd sa argumentáciou strán vo vzťahu k tejto otázke nezaoberal, keďže táto nie je predmetom sporu. Súd sa zaoberal vo vzťahu k uplatnenému nároku len otázkou platnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a prišiel k záveru, že táto je neplatná. Z dokazovania mal súd preukázané, že Zmluva o revolvingovom úvere je tzv. štandardná alebo formulárová zmluva a ide o zmluvu spotrebiteľskú v zmysle ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a súčasne zmluvu uzatvorenú podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Úver bol zabezpečený Dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov uzatvorenej podľa ust. § 551 Občianskeho zákonníka. Žalobkyňa bola nútená uzavrieť so žalovaným predmetnú dohodu o zrážkach zo mzdy, pričom z vykonaného dokazovania je zrejmé, že tieto sa nenachádzajú na jednej listine a neobsahujú jeden podpis žalobkyne. Uzatvorením Dohody o zrážkach zo mzdy, ktorú bola žalobkyňa ako spotrebiteľ, nútená uzatvoriť ako zabezpečovací inštitút hlavného záväzku v danom prípade Zmluvy o poskytnutí revolvingového úveru, sa nedobrovoľne podrobila možnosti vykonávania zrážok na úhradu pohľadávky žalovaného ako veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi, pričom tieto môžu byť uplatnené aj na základe prípadných neprijateľných klauzúl. Súd má za to, že uvedenú Dohodu je potrebné posudzovať za formulárovú, predloženú žalobkyňi iba k podpisu bez možnosti úprav. Týmto už dopredu žalovaný vylúčil možnosť žalobkyne diskutovať o ustanoveniach Dohody ako takej a uvedené vlastne predstavuje absolútnu diktatúru žalovaného ako veriteľa o ustanoveniach dohody, čo jednoznačne nemožno posudzovať ako individuálne dojednaný právny úkon. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 1 OZ a naliehavý právny záujem vyplýva z § 53 ods. 3,4 OZ. Hrubá nerovnováha je daná z vyššie uvedených dôvodov tým, že umožňuje veriteľovi svojvoľné určenie výšky dlhu a postihnutie majetku. Aj keď je dohoda uzavretá na samostatnom tlačive, má charakter štandardnej zmluvnej podmienky používanej žalovaným pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch so spotrebiteľmi. Je preto právne bezvýznamné, či dohoda vyplýva zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo z osobitnej zmluvy. Ustanovenie § 551 ods. 1 OZ nevylučuje zabezpečenie splnenia spotrebiteľského záväzku dohodu o zrážkach zo mzdy, musia byť však rešpektované zákonné ustanovenia smerujúce k ochrane spotrebiteľa ako slabšej strany tohto právneho vzťahu. Táto ochrana sa neskôr premietla do § 5a ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. Žalobkyňa v tomto prípade nebola poučená o dôsledkoch uzatvorenia Dohody a ani nemala možnosť ju odmietnuť. Zároveň uvedená dohoda neobsahuje označenie pohľadávky a preto sa v zmysle § 37 ods. 1 OZ považuje za neplatnú. Dohoda neobsahuje predovšetkým výšku pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, opisuje len možné spôsoby jej vzniku. Vymedzenie zabezpečovanej pohľadávky, prípadne škody a náklady, ktoré žalovanému vznikli v súvislosti s vymáhaním pohľadávok a prípadne jeho ďalšie pohľadávky voči žalobkyňi, ktoré do budúcnosti vyplynú zo zmluvy a jej prípadných dodatkov, je neurčité a preto neplatné. V čase uzatvárania dohody o zrážkach zo mzdy musí byť zabezpečovaná pohľadávka presne a úplne konkretizovaná, inak by dlžník nemohol platne prejaviť vôľu uspokojiť pohľadávku veriteľa prostredníctvom uvedeného zabezpečovacieho prostriedku. Dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje formulárovú zmluvu, ktorá nebola individuálne dojednaná a svojím obsahom spôsobuje značnú nerovnováhu v zmluvnom postavení strán v neprospech spotrebiteľa - žalobkyne. Ide o jednostranné, neprimerané zvýhodnenie zmluvnej strany veriteľa. Dlžník tieto zrážky nedokáže priamo voči svojmu zamestnávateľovi zastaviť. Moc nad majetkom je koncentrovaná v rukách veriteľa, ktorý na stanovenie výšky pohľadávky a jej príslušenstva na účely mimosúdneho postihnutia

jeho majetku nepotrebuje súdne rozhodnutia. Uzavretá zmluva poskytuje veriteľovi priamo právny priestor na postihnutie majetku spotrebiteľa, a to vrátane plnení z prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, prípadne plnení v rozpore kogentnými ustanoveniami zákona. Takýto inštitút sa tak dostáva do zásadnej kontroverzie s právom Európskej únie a čl. 7 Ústavy SR (rozpor s medzinárodnou zmluvou). Pochybnosti vyplývajú z judikatúry Súdneho dvora, podľa ktorej je spotrebiteľ v slabšej pozícii z hľadiska informovanosti či vyjednávacej pozície. Súdny dvor EÚ vo viacerých svojich rozhodnutiach zdôrazňuje v rámci spotrebiteľskej kontraktácie nerovnováhu na úkor spotrebiteľa a dôvodnosť ex offio ochrany. „Systém ochrany zavedený smernicou vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti, a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah", (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, C-240/98 až C-244/98. Zb. s. 1-941, bod 25), (rozsudok C-168/05, Elisa Maria Mostaza Claro). „Cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok", (rozsudok Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27. 6. 2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero). „V bode 26 už citovaného rozsudku Océano Grupo Editorial a Salvat Editores Súdny dvor rozhodol, že účel článku 6 smernice 93/13, ktorý členským štátom ukladá zabezpečiť, aby nekalé podmienky neboli pre spotrebiteľa záväzné, nemožno dosiahnuť, ak je na spotrebiteľovi, aby sám poukázal na nekalý charakter týchto podmienok. V sporoch, ktorých hodnota je často obmedzená, môžu náklady na služby advokáta prevyšovať záujem, ktorý je predmetom sporu, čo môže spotrebiteľa odradiť od toho, aby sa proti uplatneniu nekalých podmienok bránil. Ak je pravdou, že v mnohých členských štátoch procesné pravidlá jednotlivcom umožňujú, aby sa obhajovali v takých sporoch sami, existuje nezanedbateľné nebezpečenstvo, že najmä z dôvodu svojej nevedomosti spotrebiteľ na nekalý charakter jemu predložených podmienok nepoukáže. Z toho vyplýva že účinnú ochranu spotrebiteľa možno dosiahnuť, len ak sa vnútroštátnemu súdu prizná možnosť posúdiť uvedené podmienky bez návrhu" (C-429/05 Godard, bod 61). „1. Smernica Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách sa má vykladať v tom zmysle, že jej odporuje právna úprava členského štátu, akou je právna úprava dotknutá vo veci samej, ktorá vnútroštátnemu súdu rozhodujúcemu o návrhu na vydanie platobného rozkazu neumožňuje ani a limine, ani v ktorejkoľvek inej fáze konania ex offio preskúmať prípadnú nekalú povahu podmienky týkajúcej sa úrokov z omeškania, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, ak spotrebiteľ nepodá odpor. Článok 6 ods. 1 smernice 93/13 sa má vykladať v tom zmysle, že mu odporuje právna úprava členského štátu, akou je článok 83 legislatívneho dekrétu 1/2007 o prepracovaní všeobecného zákona o ochrane spotrebiteľov a užívateľov a ďalších doplňujúcich zákonov (Real Decreto Legislativo 1/2007 por el que se aprueba el texto refundido de la Ley General para la Defensa de los Consumidores y Usuarios y otras leyes complementarias) zo 16. novembra 2007, ktorá vnútroštátnemu súdu umožňuje v prípade, že rozhodne o neplatnosti nekalej podmienky, ktorá je súčasťou zmluvy uzatvorenej medzi predajcom alebo dodávateľom a spotrebiteľom, doplniť uvedenú zmluvu tým, že zmení obsah tejto podmienky". (rozsudok C-618/10, Banco Espanol). „Vnútroštátny súd, ktorý v rámci svojej právomoci aplikuje ustanovenia práva Spoločenstva, je povinný zabezpečiť plný účinok týchto noriem a v prípade potreby z vlastnej úradnej moci neuplatní každé vnútroštátne ustanovenie, hoci by išlo o neskoršie ustanovenie, ktoré je v rozpore s právom Spoločenstva, bez toho, aby musel najprv žiadať alebo čakať na jeho zrušenie legislatívnou cestou alebo iným ústavným postupom " (rozsudok C-106/77, Simmenthal). Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách „Členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov ". Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-240/98 zo dňa 27. 6. 2000 Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero „cieľ Článku 6 Smernice (93/13/ES), ktorý od členských štátov vyžaduje stanoviť, že nekalé podmienky nie sú pre spotrebiteľa zaväzujúce, by sa nedosiahol, keby bol spotrebiteľ sám povinný vystúpiť proti nekalej povahe takých podmienok". Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 25 „systém ochrany zavedený smernicou (93/13/ES) vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s predajcom alebo dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti a táto situácia ho vedie k prístúpeniu na podmienky pripravené vopred predajcom alebo dodávateľom bez toho, aby mohol vplývať na ich obsah", (rozsudok z 27. júna 2000, Océano Grupo Editorial a Salvat Editores,

C240/98 až C244/98, 2b. s. 14941, bod 25). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26. 10. 2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 26 „tento nerovný stav medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom môže byť kompenzovaný iba pozitívnym zásahom, vonkajším vo vzťahu k samotným účastníkom zmluvy“, (rozsudok Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 27). Podľa rozsudku Súdneho dvora (ES) vo veci C-168/05 zo dňa 26.10.2006 Elisa Maria Mostaza Claro proti Centro Móvil Milénium SL bod 27 „na základe týchto zásad Súdny dvor rozhodol, že možnosť súdu skúmať ex offa nekalú povahu podmienky predstavuje prostriedky vhodný zároveň na dosiahnutie výsledku stanoveného v článku 6 smernice, teda zabránenie tomu, aby jednotlivý spotrebiteľ nebol viazaný nekalou podmienkou, a na príspevanie k s plneniu cieľa stanoveného v jej článku 7, pretože takéto preskúmanie môže mať odrazujúci účinok prispievajúci k ukončeniu používania nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov (rozsudky Océano Grupo Editorial a Salvat Editores, už citovaný, bod 28, ako aj z 21. novembra 2002, Cofidis, C473/00,Zb, s. 110875, bod 32). Inštitút Dohody o zrážkach zo mzdy nie je založený na objektívnom vyhodnotení výšky dlhu, ale na subjektívnej predstave veriteľa o výške pohľadávky a jej príslušenstva. Výška pohľadávky síce môže mať oporu v zmluve, ale ako už uvádza súdny dvor, pri zmluve so zmluvnými podmienkami, ktoré neboli predmetom posúdenia súdu alebo inej objektívnej inštitúcie je relevantné ex offa súdne preskúmanie práve z dôvodu nebezpečenstva, že spotrebiteľ zmluvné podmienky nedokáže vyhodnotiť. Situácia sa vyhrocuje a dostáva do kolízie s verejným poriadkom, ak dôjde k zrážkam zo mzdy na sumy vyplývajúce z neprijateľných podmienok alebo v rozpore s kogentnými ustanoveniami zákona. Ochrana pred nekalými podmienkami sa má poskytnúť obdobne ako to vyžadujú vnútroštátne pravidlá verejného poriadku (bod 50 uznesenia Súdneho dvora EÚ C-76/10 POHOTOVOSTĚ proti Korčkovskej). Deklarovaním neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Žalobkyňa nemala inú možnosť ako zastaviť nezákonné zrážky zo mzdy, iba podaním žaloby na súd. Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 19.5.2017 sp. zn. 41Csp/95/2017 bolo nariadené neodkladné opatrenie. Zároveň súd dáva do pozornosti rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č. k. 5Co/544/2015-67 zo dňa 26.04.2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4C/78/2015-42 zo dňa 30.04.2015, ktorým bola Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov žalovaného určená za neplatnú. Ako aj rozsudok Krajského súdu v Košiciach, č.k. 11Co/251/2015-59 zo dňa 30.03.2016, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves, č.k. 4C/32/2015-32 zo dňa 16.03.2015, ktorým bola Dohoda o zrážkach zo mzdy a iných príjmov žalovaného určená za neplatnú. Rovnako rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9Co/57/2018 zo dňa 13.9.2018, ktorým bol potvrdený prvoinštančný rozsudok čo do uloženej povinnosti žalobcu zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy. V zmysle § 37 OZ súd tak posúdil danú Dohodu o zrážkach zo mzdy za neplatný právny úkon z dôvodu jej neurčitosti, nakoľko v čase podpisu danej Dohody nebola definovaná zabezpečovaná pohľadávka konkrétnym spôsobom, t.j. konkrétnou sumou, kedy v podstate iba opisovala možnosti a spôsoby vzniku pohľadávky veriteľa voči dlžníkovi, čo znamená, že dohoda zabezpečovala iba budúcu, v čase podpisu nedefinovanú a nekonkrétnu pohľadávku.

35. Ak žalovaný namietal, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je zákonný spôsob zabezpečenia pohľadávky žiadny právny predpis účinný v čase uzatvorenia zmluvy a ani v súčasnosti neuvádza, že k uzatvoreniu dohody o zrážkach zo mzdy je potrebná akákoľvek verifikácia či rozhodnutie zo strany súdu, s týmto sa súd stotožnil. Nestotožnil sa však s argumentáciou žalovaného, že v danom prípade Dohoda o zrážkach zo mzdy nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku. Úvahy súdu a právne posúdenie tejto problematiky sú vyčerpávajúco uvedené v odsekoch 30. - 34. tohto rozhodnutia.

36. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti, keď súd dospel k záveru, že Dohoda o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX je neplatným právnym úkonom, súd žalobe vyhovel v plnom rozsahu a tak ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia žalovanému uložil povinnosť zdržať sa použitia Dohody o zrážkach zo mzdy (iných príjmov) dlžníka č. XXXXXXXXXXXX N. XX.X.XXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným, na výkon zrážok zo mzdy.

O trovách konania súd rozhodol takto:

37. Podľa ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

38. Podľa ust. § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

39. Podľa ust. § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

40. Žalobkyni ako plne úspešnej strane sporu prináleží v zmysle ust. § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku proti žalovanému nárok na náhradu trov konania, trov konania o neodkladnom opatrení a trov odvolacieho konania o neodkladnom opatrení v plnom rozsahu, pričom konkrétna výška trov bude predmetom samostatného rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka po nadobudnutí právoplatnosti tohto rozsudku. Technickej univerzite Košice, so sídlom v Košiciach, Letná 9 súd nárok na náhradu trov konania o neodkladnom opatrení a trov odvolacieho konania o neodkladnom opatrení voči žalobkyni nepriznal, nakoľko v konaní o neodkladnom opatrení ako aj v odvolacom konaní o neodkladnom opatrení bola úspešná žalobkyňa. Technická univerzita v Košiciach tak na náhradu trov nemá nárok a zároveň jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak žalovaný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozsudkom, môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku. Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie

exekúcie označí oprávnený (§ 38 zákona č. 233/1995 Z.z.) a ktorého vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z.z.).